

Hovedreparation, har man ikke kunnet skaffe Pengene og anmoder derfor Staten om at yde det fornødne Tilskud. Dette gaar man ogsaa ind paa med den udtrykkelige Bemærkning, at dette Beløb gives en Gang for alle, saa at det tilkendegives Beboerne, at den aarlige Vedligeholdelse skal paahvile dem. Tilbage have vi saa paa § 27 tre Forslag om Ydelse af Laan. — Ændringsforslag Nr. 176 angaar Laan til Udvidelse af Børnehjemmet „Himmelbjerggaarden“. Der er allerede tidligere ydet til dette Formaal Laan først paa 40,000 Kr. og senere paa 25,000 Kr., altsaa tilsammen 65,000 Kr. Der foreslaas her at laane yderligere 35,000 Kr., og desuden faar Hjemmet et betydeligt Tilskud paa § 21, dette har været 7,880 Kr. det forrige Aar. Dette Hjem, der saa vidt jeg erindrer, blev aabnet i 1897, har i de forløbne Aar haft en meget stærk Vækst, man kan maaske sige, at det snarest er vokset for hurtigt. Det har nu Plads til 150 Børn. Udvalget forudsætter, ved at tiltræde dette Forslag, at Ministeren vil tilse, at dette Børneantal i alt Fald indtil videre ikke overskrides. Den Iver og Varme, hvormed Forstander Budde omfatter sin Gerning, paaskønnes i høj Grad, men der er ogsaa et forstandigt økonomisk Hensyn at tage, og man bør ikke lade sit gode Hjerte løbe saadan af med sig, at man kommer i Pengeforlegenhed, der tilsidst kan berede den Sag, man arbejder for, Vanskeligheder. — Under Nr. 177 er foreslaaet at yde et Laan af 25,000 Kr. til „Kristelig Forening for offentlig tiltalte og straffede Børns Redning“, til Opførelse af et Optagelseshjem paa Ourø. Efter de Oplysninger, der have foreligget om denne Forenings Virksomhed, har Udvalget ment at burde tiltræde Forslaget. — Endelig have vi under Nr. 178 et Laan paa 75,000 Kr. til „Zoologisk Have“. Dette skal forrentes og afdrages med 7 pCt. aarlig, hvoraf de 3½ pCt. er Rente og Resten Afdrag. Haven har et Tilskud fra Staten paa 20,000 Kr. aarlig, men den har alligevel paadraget sig en betydelig Gæld og er kommen i saa trykkede økonomiske Forhold, at den har maattet søge Staten om Assistance. Forslaget er tiltraadt, men under Forudsætning af, at Bestyrelsen drager Omsorg for, at en slig økonomisk Misere ikke gentager sig. Ligesom man ogsaa gaar ud fra, at Bestyrelsen ved selve sin Sammensætning vil give Udtryk for denne Bestræbelse.

H. Holm: Naar jeg ikke har kunnet slutte mig til det øvrige Udvalg med Hen-

syn til Forslaget under Nr. 84, er det ikke, fordi jeg har noget imod „Det danske Selskabs Skole“, som det her foreslaas at støtte ved at garantere dens 3die Prioritet. Jeg finder tværtimod at Skolens Program er overordentlig smukt, men ganske vist kan jeg lige saa lidt som nogen anden vide, hvorvidt dette Program vil komme længere end paa Papiret, om Skolen virkelig i Livet vil komme til at svare til Programmet, da den ikke har bestaaet mere end et halvt Aars Tid. Naar jeg ikke har kunnet gaa med til Forslaget, er det, fordi jeg finder, at det er stridende mod Hensigten med de Beslutninger, vi tog i 1894—95 og i 1897—98 med Hensyn til 9 andre Latinskoler her i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg, og fordi jeg vilde finde det naturligst, at denne Sag blev afgjort sammen med hele Spørgsmaalet om Statens Stilling til de kjøbenhavnske Latinskoler, som vi alle vide staar for Døren. Da man i sin Tid gik ind paa at garantere 3die Prioritet i 9 kjøbenhavnske Skoler, gjorde man det, fordi de kjøbenhavnske Latinskolers Stilling i det hele var overordentlig vanskelig i finansiell Henseende, som det blandt andet har vist sig derved, at ikke mindre end 5 af de kjøbenhavnske Latinskoler i Løbet af de sidste 10 Aar har maattet lukke. Den Gang frygtede disse Skoler for, at de vanskelig kunde klare sig. De søgte derfor Bistand til at klare deres finansielle Vanskeligheder, og man gav dem Garanti for deres 3die Prioriteter, idet man af Hensyn til den lange Tid, de havde bestaaet, den Størrelse de havde — 300—400 Elever i hver — og det Arbejde, de havde udført, erkendte, at de fortjente at oprettholdes. Desuagtet er siden den Tid en af disse Skoler gaaet ind. Naar man gav dem denne Hjælp, var det under den udtrykkelige Forudsætning, som nævnes i Anmærkningerne til Forslaget af 1894, at det ikke var helt unge begyndende Skoler, men Skoler, som alle havde over 200 Elever, som i en Aarrække havde godtgjort deres Levedygtighed, Eksistensberettigelse osv. Det var altsaa væsentlig paa Grund af, at det var ældre anerkendte Skoler, at Hjælpen ydedes. Desuden skete det under den Forudsætning, at det kun var de den Gang bestaaende Skoler, man vilde hjælpe paa den Maade. Vel tog man et Par Aar efter to andre Skoler med, men man bemærkede, at naar man tog dem med, var det, fordi de havde været med under Overvejelsen den første Gang, og kun paa Grund af tilfældige Omstændig-